
Аксана Данільчык

...я хацела б з табою прачнуцца
і заснуць, можа быць, назаўсёды...

Рубінавы пагляд

* * *

Мой недавер з цынізмам на мяжы
і адштурхоўвае, і спакушае.
Але праз сонечную далячынь
ізноў пльвуць нязвыклыя аблогі
і формах сваіх блакітных целаў
нагадваюць карціны маньерыстаў.
Я пастаю хвіліну на скале,
а можа раптам нехта з іх Юпіцер?

* * *

Непераўздызены майстар
восеньскіх краявідаў,
падары мне ізноў небакрай
запоўнены сівай воўнай,

якую прабілі шпілі
званіц і кляштараў,
каб мне з вяршыні пагорка
ня бачыць болей зямлі,
а толькі крыжы, што лунаюць
над тумановым бязмежжам.

* * *

Сэрца
Сэрца
Не балі
Ня трэба
Я пайду
У
Памаранчавае
Сонца
Падары
Мне
Словы
Абярэгі
У
Непранікальнай
Абалонцы
Адпусьці
Мяне
З тваіх
Кайданаў
Я
Ня буду
Рэзаць
Клеткі
Лісьця
Дзе
Яна
Славутая
Нірвана

Не балі.
Мы разам знойдзем выйсьце.

* * *

Калі мы вярталіся
з дзіцячага садка,

тата купіў мне кніжку «Знайдзі сузор’і»,
напэўна, дзеля таго,
каб я магла ўбачыць
месца жанчыны на небе.

Там сярод вечнага смутку
яна працірае планеты ад зорнага пылу,
расчэсвае валасы Касіяпеі,
рыхтуе вячэру Блізнякам,
выганяе на пашу Пегаса і Казярога,
збірае ў туманнасьцях рэшткі зьнічак.
А калі, нарэшце, Сонца кладзецца спаць,
яна аглядае Млечны Шлях,
папраўляе Палярную зорку
(каб ніхто не згубіўся ў акіяне),
і піша гісторыю Быцця
на сьпіне Вялікай Мядзьведзіцы.

* * *

Праз пластыкавыя вокны
такі знаёмы прыпынак
здаецца зусім інакшым,
інакшай здаюся я,
а пластыкавы куфаль піва
і вымушаны перапынак
усяго толькі цень падзеі
паменьшанай утрая.
І робіцца відавочнай
нязначнасьць быцця і рухаў,
раптоўна зьмяняецца ракурс –
адрозны сьвет паўстае,
пад белым бяхмарным небам
адно толькі сонныя мухі,
адно толькі сонныя думкі,
і гэтыя думкі – мае.

* * *

Я хацела б з табою прачнуцца
і заснуць, можа быць, назаўсёды.
Выдумляю празрысты экран,
за якім патанаюць імгненьні.
Асьляпляльная бездань сьнягоў

быццам вір незнаёмых пачуцьцяў.
Я сьлізгаю па схіле зімы,
не знаходзячы пункт прызначэньня.
Гэты боль у паветры. Шкада,
што ізноў парушаю дамову.
Шакаладу гарачага пах
паляцеў між забруджаных вулак.
Электрычка зьнікае ўначы,
асыпаюцца срэбныя голкі,
і запальвае вокны свае
не патрэбны нікому прытулак.

* * *

Пустыя вачніцы тваіх успамінаў
глядзяць падазрона на новы радок,
гуляюць ля берага статкі ільдзінаў,
а вецер агучвае кожны твой крок;
агучвае звамам бляшанкі тужлівым,
пакетам з-пад чыпсаў, старым ліхтаром,
а ты прамінаеш хадой баязьлівай
знаёмую вуліцу, браму і дом;
так страшна застацца,
так страшна спыніцца,
так страшна дзяжурныя фразы пачуць,
міргае ў трывожных руках запальніца,
як быццам са сцэны сігнал гледачу;
і толькі калоціцца сэрца няўмольна,
і стрэлаў чарга быццам распачны знак,
і розум нічога давесьці няздольны
імкліваму сэрцу.

Няхай будзе так.

* * *

Я ў тую ноч стаяла ля вакна
і вывучала спалучэньні зорак,
і – як і ты – у той жа самы час
шукала блаславёную дарогу
па промнях гарадскіх агнёў і – да
Антарэс,
яе рубінавы пагляд мацней за вечнасьць.
І мне здалося – лёгкасьцю хады

напоўніць лепш за ўсё абрысы словаў:
ёсьць дадзенае, простае, як неба,
яно не патрабуе тлумачэньняў;
ёсьць дадзенае, простае, як мора
таго сьвятла, што прабівае цемру,
каб зноў і зноў разгублены вандроўнік
знаходзіў бласлаўнёную дарогу.

Фантазія бязмерная мая,
наіўнасьць летуценьяў легкаккрылых,

—
у вартасцях нязьведаных маршрутаў
даводзіцца міжволі сумнявацца.

Але цяпер душы маёй застацца
у вакууме між зямлёй і небам?
Але цяпер душы маёй застацца?..

Вазьмі яе, рубінавая зорка.

* * *

На маіх неверагодных станах
Засяроджаны і слых, і зрок,
І вясна ў выявах разнастайных
Загучала быццам незнарок.
Прадчуваньне першай навальніцы
Напаўняе водарам сусьвет,
Між сівых вільготных камяніцаў
Растае зімы апошні сьлед.
Я вітаю сілу вольных хваляў,
Што да мора пабягуць наўпрост,
Разьвітальнай згадкаю паўсталі
Чырвань неба, пацалунак, мост,
І становіцца пустой скарбонка,
А ў цішы раптоўна незямной
Праляціць старонка за старонкай,
Праплыве над сіняю вадой.
Адштурхнецца, дасягнуўшы мэты,
І ў бясхмарнасьць вернецца сваю
Пачуцьцё, мне дадзенае сьветам,
Пачуцьцё, што сьвету аддаю.